

Indledende redegørelse for retsforskrifternes indhold

I. Toldtariffen

En forordning (nr. 950/68 EØF) af 28. juni 1968, der indeholder den nugældende fællestarif, vil ikke umiddelbart blive gældende her i landet ved dansk indtræden i EF, idet der gennem den aftalte 5 års overgangsperiode skal ske en tilnærmelse af den danske toldtarif til EF's fællestarif. Forordningen er derfor ikke bilagt denne redegørelse i oversættelse. Den overgangstarif, der skal finde anvendelse i den 5 års overgangsperiode, udarbejdes ved en sammenbygning mellem opdelingerne i den danske tarif og fællestariffen, men bliver et nationalt lovgivningsanliggende. Ved overgangstidens udløb vil den da gældende EF-fællestarif være umiddelbart anvendelig her i landet.

II. Dumping

EF's bestemmelser om antidumpingforanstaltninger mod varer, der indføres fra tredjelande, indeholdes i Rådsforordning (nr. 459/1968 EØF) af 5. april 1968 om beskyttelse mod fremgangsmåder i form af dumping, præmier eller subventioner fra landes side, der ikke tilhører Det europæiske økonomiske Fællesskab. EF har ligesom Danmark tilsluttet sig GATT's antidumpingkode, og forordningens materielle regler holder sig derfor inden for de rammer, der er fastsat i antidumpingkoden. Forordningen vil få umiddelbar retskraft ved Danmarks indtræden i EF og erstatte reglerne om antidumping i toldloven.

III. U-landspræferencer

Det generelle præferencearrangement er trådt i kraft den 1. juli 1971 og trådte i kraft i Danmark den 1. januar 1972. De regler, der gælder i Danmark for varer med oprindelse i udviklingslande, som gives præferentiel behandling, er stort set udformet på grundlag af EF's regler. Den væsentligste forskel mellem EF's regler og de forudsete danske regler bliver, at den præferentielle import af varer fra udviklingslandene i EF er begrænset ved kvoter, medens der ikke er nogen kvantitative be-

grænsninger på importen i Danmark under præferencearrangementet. EF's præferencearrangement påregnes antaget i Danmark pr. 1. januar 1974.

IV. Oprindelsesregler

En Rådsforordning (nr. 802/1968 EØF) af 27. juni 1968 med senere ændringer er hovedforordningen om fælles oprindelsesregler. I tilslutning hertil har Kommissionen udstedt adskillige gennemførelsesforordninger. Hovedforordningen indeholder dels regler om bestemmelse af indførte varers oprindelse i tilfælde, hvor den fælles toldtarif, bestemmelser om kvantitative indførselsbegrænsninger eller andre forskrifter kræver dette, dels regler om attestation af udførte varers oprindelse, når dette kræves af myndighederne i indførselslandet specielt som forudsætning for, at varerne kan opnå toldlempelse eller andre fordele ved indførslen. Forordningen fastsætter, at varer, som fuldt ud er udvundet eller fremstillet i et og samme land, har oprindelse i dette land. Som sådanne varer anses bl. a. mineralske stoffer udvundet inden for et lands område, vegetabiliske produkter høstet inden for et lands område og produkter fra havfiskeri m. v. udvundet med fartøjer, der er registreret i det pågældende lands skibsregister, og som fører dette lands flag. Såfremt en vare er fremstillet i to eller flere lande, har den oprindelse i det land, i hvilket den sidste væsentlige forarbejdning eller bearbejdning har fundet sted. Denne forarbejdning eller bearbejdning skal være foretaget i en dertil indrettet virksomhed og have ført til fremstilling af et nyt produkt eller udgøre et vigtigt trin i fremstillingen. Såfremt varers oprindelse skal godtgøres ved indførslen i form af et oprindelsesbevis, skal dette bevis opfylde visse nærmere betingelser - det skal bl. a. være udstedt af en myndighed eller af et andet af eksportlandet dertil bemyndiget pålideligt organ. Der er givet tilsvarende regler vedrørende oprindelsesbeviser for varer, der hidrører fra Fællesskabet, og som udføres derfra.